

det bærende princip for sammenlægningerne har været frivillighed, fordi de enkelte institutioner i en vis udstrækning har haft indflydelse på, hvem de ville fusionere med.

Jeg tror nu nok, at folkene på Danmarks Pædagogiske Universitet har haft lidt svært ved at se frivilligheden i fusionsprocessen, og handelshøjskolen i Århus har også anført, at når man gik i gang med det, var det kun, fordi man vidste, at der *skulle* fusioneres. Efter min opfattelse har der altså ikke været meget frivillighed her.

Så er der blevet snakket meget om, at forskningsfriheden bevares uændret. Ministeren siger, at det er han glad for ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg er nødt til at anmode medlemmerne om at være mere rolige. Der skal være respekt for det, ordførerne siger fra talerstolen, og man kunne måske også give sig til at lytte. Det kunne jo godt være, der var guldgrube.

Værsgo.

Per Clausen (EL):

Det kan der overhovedet ikke være megen tvivl om, og man skal jo ikke forvente, at det går hurtigere, når taleren bliver afbrudt indimellem.

Pointen er, at ministeren siger, at forskningsfriheden bevares på samme niveau som hidtil, men det er altså blevet sagt i en diskussion, hvor der faktisk har været en meget omfattende kritik af de udfoldelsesmuligheder, som forskningsfriheden og debatten om forskningen har i dag. Nu indfører man en ny opgave for universiteterne, nemlig at de i større udstrækning end hidtil skal udføre bestilte opgaver, og det sker med udgangspunkt i, at universitetsledelserne stadig har mulighed for at pålægge forskere at udføre bestemte opgaver. Vi ved, at der er en meget kritisk debat om forskningsfriheden på universiteterne, men alligevel siger man, at et vældigt godt argument for, at det går godt, er, at forskningsfriheden forbliver uændret i fremtiden. Det synes jeg ærligt talt ikke er særlig imponerende.

Det, der står tilbage – og det er uanset videnskabelighed eller ikkevidenskabelighed i de undersøgelser, der er foretaget på Danmarks Tekniske Universitet og Aalborg Universitet – er, at universitetslærerne siger: Vi har fået mindre frihed til at forske, vi bruger mere tid på bureaukrati og mindre tid på forskning, og vi føler, at vi har fået dårligere mulighed for at deltage i en åben debat om forskningen. Det affejer ministeren med, at det er en uvidenskabelig undersø-

gelse, og at det kun er ganske få, der er blevet spurgt.

Jeg kunne godt tænke mig at stille dette spørgsmål til ministeren: Hvad får ministeren til at tro, at lærerne på Aalborg Universitet skulle være mere utilfredse under deres fortræffelige rektors ledelse end de universitetslærere, der for tiden må leve med lidt kampuchianske tilstande på Roskilde Universitetscenter? Og hvad får ministeren til at tro, at man skulle være mere utilfreds på Danmarks Tekniske Universitet, end man er på nogle af de gamle, hæderkronede universiteter?

Jeg tror, ministeren lige så godt kan indstille sig på, at når undersøgelsen bliver lavet i 2009 – jeg vil gå ud fra, at det bliver en både videnskabelig og neutral undersøgelse – vil det vise sig, at der faktisk er en række grundlæggende problemer. Så må tiden jo vise, om forligspartierne på området er i stand til at gennemføre de fornødne forandringer og den fornødne demokratisering, eller det bliver sådan, at Socialdemokraterne må tage sig sammen og frigøre sig fra det usædvanlig dårlige selskab, de er i, når det gælder universitetspolitikken. I dag er de med til at sikre regeringens flertal, og det er beklageligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Vil videnskabsministeren? Værsgo.

Kl. 13.40

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg bliver nødt til at sige til Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, at jeg ikke kan acceptere, at konklusionen af denne debat bliver, at der er tale om tvang. Der er tale om frivillighed.

Processen startede med, at de 12 bestyrelser kom med forslag, fordi de simpelt hen ønskede, at vi skulle igangsætte en proces, så der blev mulighed for, at man kunne fusionere. På et møde med alle 12 bestyrelsesformænd satte vi processen i gang, fordi man ønskede at vide, i hvilken retning det gik, og i hvilket tempo det skulle ske, så derfor vil jeg gerne fastslå, at det er sket efter en proces, der er nøje aftalt med alle 12 universiteter. Jeg har også haft møde med bestyrelsesformændene fra de 13 sektorforskningsinstitutioner, og derfor synes jeg, det er en ganske urimelig konklusion, hr. Per Clausen forsøger at drage her i eftermiddag.

Når DPU bliver nævnt, kan jeg roligt sige til hr. Per Clausen, at det forslag, som nu bliver vurderet og forhandlet mellem Danmarks Pædagogiske Universitet og Aarhus Universitet,